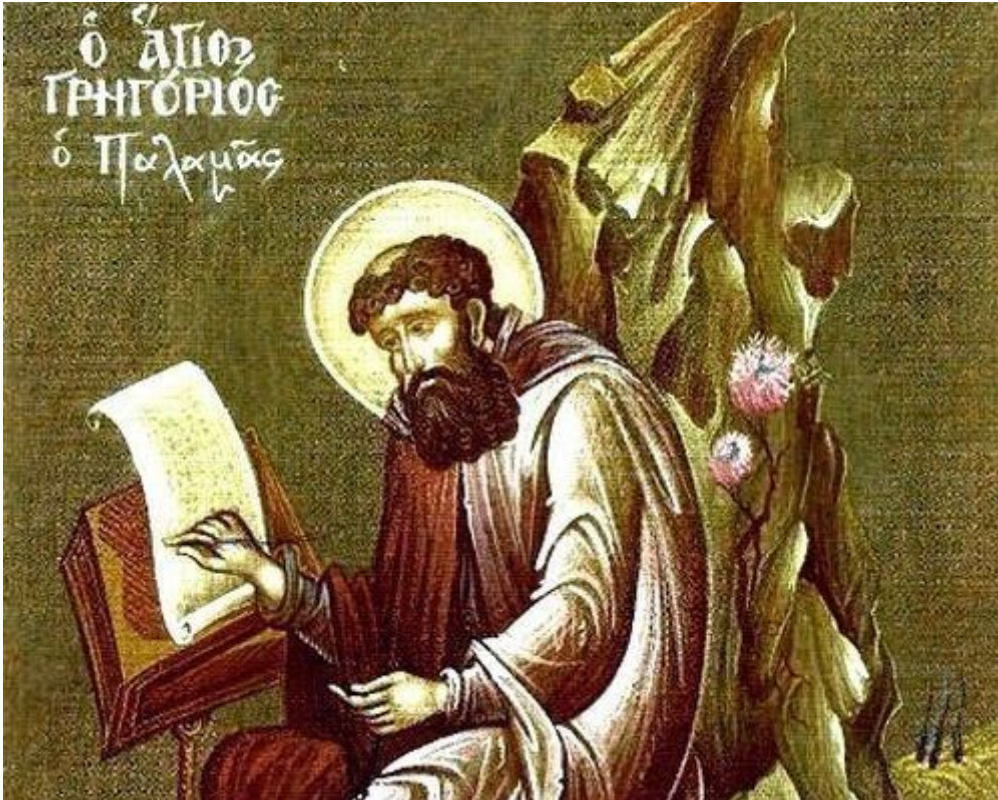

Άγιος Γρηγόριος Παλαμάς: Παναγία το παγκόσμιο κόσμημα

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Του εν [Αγίοις Πατρός ημών Γρηγορίου του Παλαμά](#)
«Λόγος εις τα Εισόδια της Θεοτόκου»
(σε νεοελληνική απόδοση)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=386245>

14. Έτσι λοιπόν και γι' αυτούς τους λόγους απετέθη δικαίως σήμερα στα άγια άδυτα σαν θησαυρός του Θεού η κόρη που εξελέγη ανάμεσα στους εκλεκτούς από αιώνες, που αναδείχθηκε αγία των αγίων, που έχει το σώμα καθαρώτερο και θειότερο ακόμη και από τα διά της αρετής κεκαθαρμένα πνεύματα, ώστε να μη είναι δεκτικό μόνο του τύπου των θείων λόγων, αλλά και του ιδίου του ενυποστάτου και μονογενούς Λόγου του προανάρχου Πατρός· σαν θησαυρός που ο Λόγος θα τον χρησιμοποιούσε στον καιρό του, όπως και έγινε, για πλουτισμό και

υπερκόσμιο και συγχρόνως παγκόσμιο κόσμημα.

Κι' έτσι και γι' αυτόν τον λόγο δοξάζει τη μητέρα του και πριν από τη γέννησι και μετά τη γέννησι. Εμείς δε, κατανοώντας τη σημασία της σωτηρίας που μας ετοιμάσθηκε δι' αυτής αποδίδουμε με όλη τη δύναμί μας την ευχαριστία και τον ύμνο.

Πραγματικά, αν η ευγνώμων γυναίκα που αναφέρεται στο ευαγγέλιο, μόλις άκουσε για λίγο τους σωτηριώδεις λόγους του Κυρίου, απέδωσε τον μακαρισμό και την ευχαριστία στη μητέρα τούτου, υψώνοντας τη φωνή της από τον όχλο και λέγοντας προς τον Χριστό, «καλότυχη είναι η κοιλία που σ' εβάστασε και οι μαστοί που εθήλασες» (Λουκ. 11, 27) εμείς που έχουμε κοντά μας γραμμένα όλα τα λόγια της αιώνιας ζωής, και όχι μόνο τα λόγια, αλλά και τα θαύματα και τα παθήματα και την δι' αυτών έγερσι της φύσεως μας από τους νεκρούς και ανάληψί της από τη γη στον ουρανό, και την δι' αυτών επηγγελμένη σ' εμάς αθάνατη ζωή και αμετάτρεπτη σωτηρία, πώς δεν θ' ανυμνήσωμε και μακαρίσωμε αδιαλείπτως την μητέρα του χορηγού της σωτηρίας, του δοτήρος της ζωής, εορτάζοντας τώρα και την σύλληψι αυτής και την γέννησι και την μετοίκησι στα άγια των αγίων;

15. Αλλά ας μετοικίσωμε κι' εμείς τους εαυτούς μας, αδελφοί, από τη γη στα άνω· ας μεταφερθούμε από την σάρκα επάνω στο πνεύμα·

ας μεταθέσωμε τον πόθο από τα πρόσκαιρα στα μόνιμα·

ας καταφρονήσωμε τις σαρκικές ηδονές, που έχουν ευρεθή ως δέλεαρ κατά της ψυχής και παρέρχονται γρήγορα·

ας επιθυμήσωμε τα πνευματικά χαρίσματα που μένουν άφθαρτα·

ας υψώσωμε από την κάτω τύρβη τη στάσι και την διάνοιά μας·

ας την ανεβάσωμε στα ουράνια άδυτα, εκείνα τα άγια των αγίων, όπου τώρα κατοικεί η Θεοτόκος.

16. Διότι έτσι θα εισέλθουν σ' αυτήν επωφελώς για μας με θεάρεστη παρρησία και τα άσματά μας και οι δεήσεις μας προς αυτήν κι έτσι εκτός από τα παρόντα με τη μεσιτεία της θα γίνωμε κληρονόμοι και των μελλόντων και μενόντων αγαθών, με τη χάρι και φιλανθρωπία του Ιησού Χριστού του Κυρίου μας που εγεννήθηκε από αυτήν για μας, στον οποίο πρέπει δόξα, τιμή και προσκύνησις, μαζί με τον άναρχο Πατέρα του και το συναίδιο και ζωοποιό Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Γένοιτο.

Από

http://users.uoa.gr/~nektar/orthodoxy/paterikon/grhgorios_palamas_eis_ta_eisodia_ths_8eo

Πηγή: [pemptousia](http://pemptousia.gr).gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)